

[Tommy Dinesen]

Jeg synes, det var endnu mere barokt, da man for 14 dage siden, hvor jeg var ordfører i en sag om nogle problemer inden for sygehusvæsenet, hørte, at ordførerne fra de borgerlige partier stillede sig op og havde så ondt af alle de ventelistepatienter, der var. Hvorfor tror man der er så mange ventelistepatienter?

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg har tilbragt adskillige år i dansk erhvervsliv, også i produktionsvirksomheder, og jeg er da helt enig med hr. Tommy Dinesen i, at der eksempelvis på de områder, han nævner, selvfølgelig skal være fornuftig udbygning og fornuftig beskyttelse på malerværksteder. Det er vi overhovedet ikke uenige om. Det, jeg kritiserer, er den bureaukratiske administration, det er tåbelighederne, når man nedlægger godt fungerende virksomheder, fordi de er små og tilfældigvis ikke lige har den loftshøjde, der nu passer myndighederne. Selv om ejeren har kunnet drive sin virksomhed i 40 år, skal den lige pludselig tvinges væk. Flere af dem er tvunget over i dyre lokaler, hvilket har betydet, at de er gået nedenunder og hjem et halvt år efter. Der er også masser af eksempler på, at enkeltmandsejede virksomheder, der selv har udført f. eks. specialmaleropgaver, har måttet lukke, på trods af at det var klart, at det var deres egen risiko, hvordan de ville drive deres virksomhed. De har bare fået påbud om at lukke. Det sker i en tid, hvor vi har 300.000 arbejdsløse. Folk, der er sikret beskæftigelse og pension, og hvad ved jeg, kan komme ud og være formyndere for andre mennesker, som bestemt, hvis de selv måtte vælge, ville foretrække at kunne stå op om morgenen og have et arbejde at gå til fremfor bureaukratisk pladder.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Der er også eksempler på, at små virksomheder har måttet lukke, fordi ejeren ikke kunne holde til det på grund af, at helbredet var ødelagt af de farlige stoffer. Det er altså ikke bare på grund af bureaukratiet.

Hr. Maisted var også inde på noget med hensyn til skibe. Der gælder miljøloven over-

hovedet ikke; der er ikke nogen skibe, der bliver ramt af den. Loven burde udvides og ikke det modsatte. Man kan altid hive nogle ting frem og sige, at det er noget pjat, men generelt er det i hvert fald en rigtig lov.

Waldorff (VS):

Denne debat er egentlig et udmærket eksempel på, at arbejdsmiljøloven er et meget dårligt instrument til at bekæmpe arbejdsmiljøproblemerne, fordi den er bygget op om, at på den ene side LO og på den anden side arbejdsgiverne skal kunne forhandle sig til rette, samtidig med at staten – altså igennem arbejdsministerens bekendtgørelser, udfyldning af rammer osv. – skal virkeliggøre de kompromiser, som man får halet i land. Staten skal altså fungere som redskab for de politiske interesser, den politiske indblanding i arbejdsmiljøkampen.

Det betyder, som vi også kan se det i diskussionen for tiden, at det er utrolig let for arbejdsgiverne at udnytte og at bruge og eventuelt misbruge de politiske instanser, som altså her bliver blandet ind i arbejdsmiljøkampen. Det sker mest tydeligt igennem de borgerlige partier. Det, vi oplever for tiden, og denne forespørgsel er jo udtryk for ren lobbyvirksomhed fra arbejdsgiverorganisationernes side. Man slynger en masse påstande ud om virkningerne af arbejdsmiljøloven, og så er man sikker på, at man har nogle borgerlige politiske partier, som tager sagen op og kører den videre.

Men arbejdsgiverne kan også udnytte påvirkningen af socialdemokratiet, fordi socialdemokratiet – og det ved arbejdsgiverne godt – er så utrolig bekymret for sammenstød, er så utrolig bekymret for, at der skal komme nogle konfrontationer, som slår lidt skår i overfladen på classesamarbejdet, og konstant er i defensiven over for enhver påstand om, at nu går det altså ad h. . . til med virksomhederne. Derfor ved man, at socialdemokratiet er påvirkeligt for den slags kampagne, der er kørt her.

Den væsentlige grund til, at arbejdsgiverne står så stærkt, er, at det ligger som en forudsætning – ikke skrevet, indrømmer jeg, i arbejdsmiljøloven; det står til gengæld i miljøloven – at der skal ske en afvejning imellem hensynet til sundheden og hensynet til, at virksomhederne skal kunne forrente sig bedst